

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215010542
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7215010542.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Jána Slovinského, v trestnej veci obžalovaného 1/ W. J. a spol., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. marca 2022 v Košiciach, o odvolaní prokurátora a obžalovaných W. J., Q. O. a M. U. proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 11.2.2020, sp. zn. 6T/45/2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného W. J..

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému W. J., nar. XX.X.XXXX V. R. ukladá podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora a obžalovaných Q. O. a M. U..

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaných W. J., Q. O. a M. U. za vinných a to obžalovaného W. J. zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a obžalovaných M. U. a Q. O. zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. vo forme pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 8.1.2014 v A. na ul. A. XX na Krajskom dopravnom inšpektoráte obž. M. U. so Q. O. ako konateľkou spoločnosti Q. - K., Q..J..H.. predložili nepravdivé údaje a oznámenie zo dňa 12.12.2013, ktorého obsahom bolo predčasné ukončenie lízingovej zmluvy o Autokredite č. XXXXXX na základe predčasného splatenia úveru, na podklade ktorého došlo k tomu, že motorové vozidlo značky X. C. L. Q. čiernej metalízy ev. č. vozidla A. XXX D. bolo evidované ako vozidlo bez tiarch a následne dňa 22.1.2014 W. J. uzatvoril s poškodeným V. V. ako kupujúcim kúpnopredajnú zmluvu, na základe ktorej mu uvedené motorové vozidlo v dohodnutej kúpnej cene 85.000,- eur predal s tým, že V. V. vyplatil obž. W. J. kúpnu cenu v dvoch splátkach po 35.000,- eur a odovzdal mu ako protihodnotu motorové vozidlo zn. Z. D. G. XX ev. č. A. XXX D. v hodnote 15.000,- eur, pričom pri uzatváraní kúpnopredajnej zmluvy obv. W. J. vystupoval ako výlučný vlastník osobného motorového vozidla zn. X. C., ktorého majiteľom bola stále

spoločnosť V. G. Q. Q. Q..J..H.. B., čím V. V. spôsobil škodu vo výške 30.000,- eur a spoločnosti V. G. Q. Q. Q..J..H.. B. škodu vo výške 48.195,04 eur.

Za to im okresný súd uložil:

Obžalovanému W. J. podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre účely výkonu trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému M. U. podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., s použitím § 51 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému výkon uloženého trestu podmienene odložil a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. stanovil skúšobnú dobu vo výmere 4 (štyroch) rokov s uložením probačného dohľadu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j), písm. k) Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť preukazovať zdroj príjmov a dostaviť sa v určenom čase na príslušný útvar PZ v mieste jeho pobytu v lehotách stanovených probačným úradníkom.

U obžalovanej Q.V. O. podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu, keďže trest, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 3T 21/2016 zo dňa 27.6.2019 podľa § 213 ods. 3 Tr. zák. vo výmere 3 rokov s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 4 rokov s uložením probačného dohľadu na dobu 4 rokov považoval za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaných spoločne a nerozdielne nahradiť spoločnosti V. G. Q. Q. Q..J..H.., so sídlom V. XX, B., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 48.195,04 eur a V. V., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom A., F. XX škodu vo výške 30.000,- eur.

Zároveň, podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil obžalovaného W. J. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 3Pv 294/14 zo dňa 22.4.2015 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 22.11.2013 v A., vystupujúc ako konateľ spoločnosti W. Q..J..H.., O., uzatvoril s obv. Q. O. ako konateľkou spoločnosti Q.-K., Q..J..H.., A. dohodu o postúpení práv a povinností k Zmluve o Autokredite č. XXXXXX, predmetom ktorej bolo prevzatie financovania osobného motorového vozidla zn. X. C. L. Q., čiernej metalízy, VIN:N., rok výroby 2013, kde touto dohodou postúpil so súhlasom majiteľa tohto vozidla spoločnosti V. G. Q. Q. Q..J..H.., B., práva a záväzky súvisiace s predmetom financovania na spoločnosť Q.-K., Q..J..H.., A., avšak predmetné vozidlo v rozpore s článkom II. vyššie uvedenej dohody spoločnosti Q.-K., Q..J..H.., A. nikdy neodovzdal a naďalej ho užíval bez súhlasu spoločnosti V. G. Q. Q. Q..J..H.., B., čím spôsobil spoločnosti V. G. Q. Q. Q..J..H.. B. škodu vo výške 78.195,04 eur; keďže skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie prokurátor do viny a trestu v neprospech všetkých obžalovaných, obžalovaná Q. O. a obžalovaný M. U. proti výroku o vine a treste a obžalovaný W. J. čo do výroku o treste.

Prokurátor v písomných dôvodoch uviedol, že okresný súd na rozdiel od prokuratúry, ktorá kvalifikovala konanie obžalovaných ako zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. prekvalifikoval na zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. u obžalovaného W. J. a u obžalovaného M. U. a obžalovanej Q. O. na zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. vo forme pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. S uvedeným právnym názorom okresného súdu sa nestotožňuje. Poukázal na to, že vozidlo X. C. predstavovalo iný majetok z trestnej činnosti, ktoré obžalovaní previedli na iného v úmysle zakryť jeho pôvod v trestnom čine, konkrétne v trestnom čine podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., preto mal byť skutok kvalifikovaný ako zločin podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. K oslobodzujúcej časti rozsudku poukázal na to, že škoda spoločnosti V. G. Q. Q. Q..J..H.. nebola tejto spoločnosti spôsobená

tým, že vozidlo užíval obžalovaný bez jej súhlasu, ale tým, že počas jeho užívania nikto nesplácal leasingové splátky. Obžalovaná Q. O. ako konateľka nemala v úmysle vozidlo užívať, ale poskytnúť pomoc pri jeho predaji obžalovanému J.. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný W. J. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený nerešpektuje zásadu primeraného a spravodlivého trestu. Výrok o treste musí byť jasný a zrozumiteľný tak, aby bolo preskúmateľné, akými úvahami sa súd riadil pri jeho ukladaní. Úvahy súdu nie sú zrejmé a chýbajú dôvody, prečo nemohol mu byť v danom prípade uložený podmienečný trest odňatia slobody. Dal do pozornosti, že sa na neho hľadí ako na bezúhonného človeka, ktorý žije usporiadaným spôsobom života. V období prebiehajúceho trestného stíhania sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti. Navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o uloženom treste a uložil mu trest odňatia slobody s probačným dohľadom.

Obžalovaný M. U. v písomných dôvodoch uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za nedostatočne zdôvodnený a je založený na nesprávnom skutkovom posúdení veci, ako aj na nesprávnom právnom posúdení veci. Z dokazovania podľa neho vyplýva, že práve obžalovaná Q. O. podpísala prehlásenie o predčasnom ukončení zmluvy o autokredite, ako aj ďalšie dokumenty. Je toho názoru, že vzhľadom k pochybnostiam, ktoré existujú, mal súd postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. c) Tr. por., alternatívne vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaná Q. O. v písomných dôvodoch poukázala na to, že okresný súd nesprávne aplikoval ustanovenia Trestného zákona a vec nesprávne právne vyhodnotil. Je toho názoru, že obžalovaný M. U. bol faktickým majiteľom spoločnosti Q. - K., Q..J..H.. a ona iba osobou, ktorá bola využitá. Obžalovaní J. a U. účelne využili jej slabé sociálne pomery, finančnú tieseň, lebo sama by sa nikdy nedopustila skutku. Je toho názoru, že z jej konania nevyplývalo, aby sa ho dopustila úmyselným spôsobom. Nemala vedomosť čo obžalovaní J. a U. sledujú tým, že mala podpísať nejaké doklady. Subjektívna stránka pomocníka tak, ako kvalifikoval jej konanie okresný súd musí svojím zavinením zahŕňať účel svojho konania a jeho kauzálnosť so znakmi skutkovej podstaty naplnenými konaním hlavného páchatel'a. Navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ju podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby.

Obžalovaný W. J. podal písomné vyjadrenie k odvolaniu okresného prokurátora. Námietky prokurátora vo vzťahu k prekvalifikovaniu skutku považuje za nedôvodné. Predajom cudzieho motorového vozidla sa dopustil podvodného konania, keďže sa na škodu cudzieho majetku obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a v danom prípade získal príjem až predajom osobného motorového vozidla, čo vylučuje naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti. V rámci celého dokazovania nebolo preukázané, že by mal úmysel prisvojiť si cudziu vec a nakladať s ňou ako vlastnou. Spoločnosti Q.-K., Q..J..H.. nebolo žiadnym spôsobom bránené v užívaní motorového vozidla, čo potvrdila konateľka spoločnosti obžalovaná Q. O.. Táto ho nikdy nevyzvala na odovzdanie motorového vozidla a nikdy nevyzvala o súčinnosť pri odobratí tohto osobného motorového vozidla spoločnosť V.H. G. Q. Q. Q..J..H.. Skutočnosť, že spoločnosť Q.-K., Q..J..H.. porušila všeobecné obchodné podmienky zo zmluvy o autokredite a nevyžiadala si súhlas na prenechanie vozidla do užívania tretej osobe, nemôže zakladať jeho trestnoprávnu zodpovednosť za trestný čin sprenevery.

Obžalovaný M. U. vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora poukázal, že nesúhlasí s právnym názorom prokurátora. Pre naplnenie znakov trestného činu sprenevery zákon predpokladá, aby vec z cudzieho majetku bola v čase prisvojenia si zverená páchatel'ovi, a teda nie pred tým zverená, ako uvádza prokurátor v odvolaní. Medzi obžalovaným J. a obžalovanou O. totiž boli postúpené práva a záväzky súvisiace s predmetom financovania motorového vozidla X. C. na spoločnosť Q.-K., Q..J..H., a čo je dôležité a podstatné, táto dohoda o postúpení práv a povinností bola uzatvorená so súhlasom majiteľa tohto vozidla, teda so súhlasom spoločnosti V.H. G. Q. Q. Q..J..H.. Jednoznačne potom vyplýva, že obžalovaný J. v čase, kedy mal užívať vozidlo bez súhlasu vlastníka vozidla už motorové vozidlo bolo zverené spoločnosti Q.-K., s.r.o. Tvrdenie prokurátora o sprenevere obžalovaného J. je logicky nezmysel. Keďže vozidlo mu v tom čase zverené nebolo, nemohol sa dopustiť trestného činu sprenevery. Navrhol zamietnuť odvolanie prokurátora.

Poškodený V. V. vo svojom vyjadrení k odvolaniam obžalovaných poukázal na to, že napadnutý rozsudok vníma ako výsledok vykonaného dokazovania. Považuje ho za zákonný a to jednak čo do uznania viny, taktiež čo do jednotlivých trestov, ako aj čo do povinnosti nahradiť škodu. Škoda vznikla protiprávnym konaním prakticky všetkých troch obžalovaných.

Na základe podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods.1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, aby mohol vo veci rozhodnúť.

Obžalovaný W. J. využil svojho zákonného práva a v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní nevypovedal. Taktiež využil svoje zákonné právo aj obžalovaný M. U. a vo veci nevypovedal.

Obžalovaná Q. O. vypovedala na hlavnom pojednávaní až po vylúčení svedkov dňa 17.4.2018. Uviedla, že s obžalovaným M. U. a W. J. sa zoznámila až na súdnom pojednávaní u JUDr. F.. Neskôr ju oslovil obžalovaný M. U., ktorý jej navrhol, že si môže zarobiť peniaze ak podpíše papiere ohľadom nejakého auta. Na ponuku obžalovaného U. odpovedala kladne. Tento jej dal podpísať papiere ohľadom auta, sľúbil jej odmenu a odprevadil ju za účelom overenia podpisu na notársky úrad. V tom čase bola konateľkou spoločnosti Q.-K., Q..J..H.. Svoje konanie ospravedlnila tým, že bola vo finančnej núdzi, za podpisy jej bola sľúbená odmena, ako aj vyplatenie zdravotného poistenia. Potvrdila, že podpísala aj na dopravnom inšpektoráte nejaké doklady, ktoré sa týkali motorového vozidla X. C.. Na druhej strane jednoznačne poprela, že sa jej podpis nachádzal pri jej mene na dohode o postúpení záväzkov zo dňa 21.11.2013, žiadostiach o vykonaní zmeny na krajskom dopravnom inšpektoráte zo dňa 8.1.2014 a 22.1.2014.

Obžalovaný M. U. sa v záverečnej reči vyjadril, že jeho účasť na trestnom čine mala spočívať iba v tom, že obžalovanú Q. O. doprevádzal na dopravný inšpektorát. V ďalšom poukázal na výsledok znaleckého posudku z odboru písomoznalectva.

Poškodený V. V. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného W. J. poznal ako podnikateľa, ktorého predmetom činnosti bolo požíčovanie luxusných motorových vozidiel. Poškodený oslovil obžalovaného W. J. v roku 2013, keďže sa mu pokazilo motorové vozidlo značky Z. D. G. XX, vtedy mu obžalovaný W. J. zapožičal vozidlo T. S Neskôr mu obžalovaný navrhol, aby si od neho kúpil motorové vozidlo X. C., ktoré bolo v tom čase nové a malo hodnotu 85.000,- eur. Poškodený si stanovil podmienku, že na vozidle nesmú viaznuť žiadne ťarchy, musí byť splatený prípadný leasing, čo mu obžalovaný prisľúbil. S obžalovaným sa dohodli, že mu zaplatí za vozidlo X. C. sumu 70.000,- eur v dvoch splátkach samostatne po 35.000,- eur a navyše mu ako protihodnotu dá za 15.000,- eur svoje motorové vozidlo Z. D.. Na výzvu obžalovaného W. J., že si môže prihlásiť auto na svoje meno šiel na dopravný inšpektorát, kde si overil, že predchádzajúci leasing bol vyplatený, leasingová zmluva zrušená, a že môže previesť vlastníctvo motorového vozidla X. C. na seba. Neskôr sa od obžalovaného M. U. dozvedel, že obžalovaný W. J. mu podvodom predal motorové vozidlo X. C. a krátko na to ho oslovila vymáhačská spoločnosť, ktorú zastupoval L. B.. Po začatí trestného stíhania poškodený po dohode s vyšetrovateľom vozidlo odovzdal na polícii v A., kde bolo zaistené asi po dobu troch mesiacov a následne na základe predbežného opatrenia mu bolo motorové vozidlo vrátené. Keďže poškodený si vozidlo X. C. chcel ponechať, uzavrel so spoločnosťou V. G. Q. Q. Q..J..H.. mimosúdnu dohodu spočívajúcu v tom, že jej doplatí 30.000,- eur a spoločnosť V. G. Q. Q. Q..J..H.. nebude spochybňovať jeho vlastnícke právo k motorovému vozidlu, ktoré nadobudol od obžalovaného W. J.. Takto motorové vozidlo získal za sumu 115.000,- eur.

Svedkyňa F. A. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že osobne pozná iba obžalovaného W. J.. Potvrdila, že poškodený sa dohodol s obžalovaným na odpredaji motorového vozidla X. C. za sumu celkovo 85.000,- eur, ktorá pozostávala z dvoch splátok po 35.000,- eur a motorového vozidla Z. D. v hodnote 15.000,- eur. Popísala ako boli peniaze obžalovanému odovzdané. Poškodený v januári 2014 uzavrel kúpno-predajnú zmluvu na vozidlo X. C. a všimla si, že predávajúcim bola spoločnosť Q.-K., Q..J..H.. Obžalovaný W. J. im odovzdal všetky technické doklady od vozidla, ako aj náhradné kľúče. Taktiež potvrdila, že pracovníčka dopravného inšpektorátu ubezpečovala poškodeného, že s kúpou vozidla bolo všetko v naprostom poriadku. Obžalovaného W. J. videla naposledy, keď poškodený povedal obžalovanému, že odstupuje od zmluvy, tento bol zaskočený, červenal sa. Taktiež mala vedomosť, že poškodenému volal Ľ. B. z leasingovej spoločnosti a oznámil mu, že vozidlo X. C. je stále majetok spoločnosti V. G. Q. Q..J..H.., preto poškodený podal trestné oznámenie.

Svedok K. P. mal vedomosť, že poškodený si od obžalovaného W. J. zvykol požičiavať auta. Bol prítomný, keď poškodený odovzdával obžalovanému W. J. peniaze.

Svedok Ľ. B. potvrdil, že spoločnosť V. G. Q. Q..J..H.. bola vlastníkom motorového vozidla X. C., neskôr sa užívateľom vozidla stala spoločnosť W. Q..J..H.. O., ktorej konateľom bol obžalovaný W. J., a potom boli užívacie práva postúpené spoločnosti Q.-K., Q..J..H., ktorej konateľkou bola obžalovaná Q. O.. Spoločnosť Q.-K., Q..J..H.. nezaplatila žiadnu splátku zo zmluvy o autokredite, preto bolo začaté s vymáhaním pohľadávok voči tejto spoločnosti. Neskôr sa zistilo, že predmetné motorové vozidlo bolo na podklade falošných dokladov protiprávne predané poškodenému V. V., ktorý bol zapísaný v evidencii ako nový vlastník vozidla. Potvrdil, že spoločnosť V. G. Q. Q..J..H.. sa s poškodeným dohodla, že ak doplatí určitú sumu peňazí, stane sa jeho vlastníkom. Obžalovaného W. J. poznal osobne a bol v ich firme ako VIP klient, preto mu bolo tolerované aj viacmesačné meškanie splátok úverov, či leasingov, lebo vždy všetky nedoplatky uhradil. S obžalovaným M. U. sa svedok stretával často, chodili spolu na kávu, považoval ho za kamaráta obžalovaného W. J..

Svedok Š. Z. vypovedal, že osobne pozná obidvoch obžalovaných, t.j. M. U. a W. J.. Potvrdil, že realizoval prepisy vlastníctva motorových vozidiel a pre obžalovaného W. J. viackrát realizoval prihlásenie motorových vozidiel zo zahraničia. Na hlavnom pojednávaní si nepamätal okolnosti, preto po prečítaní výpovede z prípravného konania kde uviedol, že ho obžalovaný M. U. požiadal o vypísanie žiadosti ohľadom prevodu motorového vozidla X. C., a tiež potvrdil, že pri tom mu predložil technický preukaz a okrem iných dokladov aj zmluvu o predčasnom ukončení zmluvy o autokredite, na tejto výpovedi zotrval. Tiež popísal okolnosti, za ktorých sa prepisu motorového vozidla zúčastnili obžalovaný M. U. s obžalovanou Q. O., pričom obžalovaná vystupovala ako konateľka spoločnosti Q.-K., Q..J..H.. a podpísala papiere za prítomnosti policajného orgánu, ktoré po ohlásení zobrali so sebou. Potvrdil, že žiadosti o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového vozidla vypisoval on. Taktiež potvrdil, že pri týchto úkonoch na dopravnom inšpektoráte bol prítomný obžalovaný M. U. a obžalovaná Q. O..

Svedkyňa X. Š. vypovedala, že poškodeného pozná, a keďže sa nevedela presne rozpamätať, po prečítaní výpovede z prípravného konania na tejto zotrvala. Dala do pozornosti, že poškodený sa jej výslovne pýtal, či na vozidle X. C. nie sú nejaké ťarchy, či je splatený leasing a podobne. Na základe predložených dokladov bol držiteľom vozidla jeho vlastníkom obžalovaná Q. O. ako konateľka spoločnosti Q.-K., Q..J..H.. a novým vlastníkom a užívateľom sa mal stať poškodený V. V.. Ďalej uviedla, že pri prepise takýchto vozidiel sa vždy predkladajú originály doklady.

Zo znaleckého posudku znalkyne PhDr. PaedDr. M. Q. z odboru Písmoznalectva, odvetvie Ručné písmo bolo jednoznačne zistené, že podpis na originály Dohody o postúpení práv a prevzatie záväzkov zo dňa 22.11.2013 vrátane jej príloh je vlastným podpisom obžalovanej Q. O.. Podpis na originály Žiadosti o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového vozidla zo dňa 8.1.2014 a 21.1.2014 je s vysokou mierou pravdepodobnosti vlastným podpisom obžalovanej Q. O..

Správne postupoval okresný súd, keď na základe vyššie uvedených dôkazov, ako aj po vykonaní dokazovania listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise dospel k záveru, že obžalovaní W. J., Q. O. a M. U. sa dopustili konania uvedeného v napadnutom rozsudku, ktoré právne kvalifikoval vo vzťahu k obžalovanému W. J. ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a vo vzťahu k obžalovanému M. U. a obžalovanej Q. O. ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr.

zák. vo forme pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák., lebo svojím konaním naplnili vyššie citovanú skutkovú podstatu zločinu po stránke subjektívnej tým, že konali úmyselne a po stránke objektívnej tým, že si boli vedomí svojho konania, ako i následku.

V konaní z listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že na podklade Zmluvy o autokredite č. XXXXXX zo dňa 26.8.2013 spoločnosť V. G.Z. Q. Q., Q..J..H.. B. zastúpená spoločnosťou F. Q. Q..J..H.. A. poskytla spoločnosti W. Q..J..H.. O. úver na kúpu motorového vozidla zn.: X. C. v hodnote 97.667,- eur s tým, že spoločnosťou W. Q..J..H.. O. bola uhradená časť kúpnej ceny vo výške 29.300,- eur a zvyšnú časť (68.366,90 eur) mala uhradiť v 72 mesačných splátkach.

Vyššie uvedená zmluva bola zabezpečená aj uzatvorením Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa 26.8.2013, podľa ktorej vlastníctvo motorového vozidla prechádza na dlžníka až úplným uhradením záväzku. Skutočnosť, že spoločnosť W. Q..J..H.. O. toto motorové vozidlo prevzala, vyplýva aj z Protokolu o odovzdaní a prevzatí vozidla zo dňa 26.8.2013.

Na podklade dohody o plnomocenstve (uzavretej medzi spoločnosťami V. G. Q. Q. Q..J..H.. B. a spoločnosťou Q.-K., Q..J..H.. A.) a Dohody o postúpení práv a prevzatí záväzkov (uzavretej medzi spoločnosťami V. G. Q. Q., Q..J..H.. B., spoločnosťou W. Q..J..H.. O. a spoločnosťou Q.-K., Q..J..H.. A.) zo dňa 25.11.2013 došlo so súhlasom spoločnosti V. G. Q. Q. Q..J..H.. B. k postúpeniu lízingu motorového vozidla zn. X. C. zo spoločnosti W. Q..J..H.. O. na spoločnosť Q.-K., Q..J..H.. A. s tým, že spoločnosť Q.-K., Q..J..H.. A. ako preberajúci dlžník sa zaviazala pokračovať v splácaní úveru účelovo poskytnutého na kúpu uvedeného motorového vozidla. Nesplatený úver mal byť vo výške 68.366,90 eur.

Dňa 8.1.2014 v A. na dopravnom inšpektoráte obžalovaný M. U. so Q. O. ako konateľkou spoločnosti Q.-K., Q..J..H.. predložili žiadosť o zápis spoločnosti Q.-K., Q..J..H.. A. ako vlastníka motorového vozidla zn. X. C., pričom predložili falošné - Prehlásenie spoločnosti V. G. Q. Q. Q..J..H.. B. o predčasnom ukončení zmluvy o Autokredite z dôvodu predčasného splatenia úveru zo dňa 12.12.2013.

Dňa 22.1.2014 bola medzi poškodeným V. V. a obžalovaným W. J. podpísaná Kúpnopredajná zmluva o prevode vlastníckeho práva k motorovému vozidlu zn. X. C..

Dňa 21.1.2014 na Dopravnom inšpektoráte v A. došlo na podklade žiadosti spoločnosti Q.-K., Q..J..H.. A. k jej odhláseniu ako držiteľa a vlastníka s tým, že dňa 23.1.2014 sa ako jeho nový vlastník prihlásil poškodený V. V..

Obhajoba obžalovaných bola vyvrátená vykonaným dokazovaním. Obžalovaného W. J. jednoznačne usvedčuje poškodený V. V., obžalovaná Q. O. a svedkovia K. P., F. A. a L. B.. Jednoznačne z výpovedí, ako i z listinných dôkazov vyplýva, že obžalovaný najprv previedol užívacie právo k motorovému vozidlu X. C. na spoločnosť Q.-K., Q..J..H.. a po zadovážení falošných dokladov predložených za pomoci obžalovaných Q. O. a M. U. predmetné vozidlo predal poškodenému. Obhajoba obžalovaného M. U., že na polícii s obžalovanou Q. O. nikdy nebol je vyvrátená výpoveďou samotnej obžalovanej Q. O. a svedka Š. Z., o objektívnosti ktorého svedectva odvolací súd pochybnosti nemal. Obžalovaná Q. O. je tiež usvedčovaná výpoveďou svedka Š. Z., ktorý zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania, kde podrobne popísal vedomosť o tomto skutku, a taktiež zo záverov znaleckého dokazovania z odboru Písmoznalectva, kde bolo zistené, že podpis na originály Dohody o postúpení práv a prevzatia záväzkov zo dňa 22.11.2013 je vlastným podpisom obžalovanej Q. O. a podpis na originály Žiadosti o vykonanie zmeny - odhlásenie motorového vozidla je s vysokou mierou pravdepodobnosti vlastným podpisom obžalovanej Q. O.. Obžalovaná Q. O. v podstate aj priznala, že obžalovaný M. U. jej navrhol, aby podpísala, čo aj urobila doklady ohľadom motorového vozidla X. C., že dostane za to finančnú odmenu.

Správne postupoval okresný súd, keď prekvalifikoval konanie na rozdiel od obžaloby zo zločinu podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. na zločin podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. u obžalovaného W. J. a na zločin podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. vo forme pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. u obžalovaného M. U. a Q. O.. Bolo preukázané, že obžalovaný W. J. získal príjem až predajom motorového vozidla, ktorého sa dopustil podvodným konaním, k čomu mu dopomohli zadovážením falošných dokladov obžalovaný M. U. a obžalovaná Q. O.. Obžalovaný nemohol legalizovať príjem z trestnej činnosti skôr, ako ho sám získal spáchaním trestného činu. Pre naplnenie skutkovej podstaty zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti je potrebné najprv preukázať,

že obžalovaný najprv získal príjem alebo majetok trestnou činnosťou a následne ho previedol na inú osobu legálne.

V ďalšom poukazuje odvolací súd na podrobné dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Rovnako odvolací súd nezistil pochybenia okresného súdu pri určení druhu a výmery trestu u obžalovaného M. U. a obžalovanej Q. O.. Trest, ktorý bol obžalovanému M. U. uložený okresným súdom, ako aj upustenie od uloženia súhrnného trestu u obžalovanej Q. O. zodpovedá hľadiskám uvedeným v § 34 a nasl. Tr. zák. Osoby obžalovaných sú v napadnutom rozsudku hodnotené plne, v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. Okresný súd nezistil žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti u obidvoch obžalovaných. Obžalovaný M. U. bol v minulosti 3-krát súdne trestaný, naposledy v roku 2011 a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Správne dospel okresný súd k záveru, že u obžalovaného M. U. sú splnené zákonné podmienky na uloženie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom a uložením probačného dohľadu. Účelne sa javí aj uložená povinnosť obžalovanému preukazovať zdroj príjmov a dostaviť sa v určenom čase na príslušný útvar PZ v mieste jeho pobytu v lehotách stanovených probačným úradníkom. Takýto trest splní u obžalovaného účel trestu sledovaný individuálnou i generálnou prevenciou. Obžalovaná Q. O. bola v minulosti odsúdená rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/21/2016 zo dňa 27.6.2019 pre zločin sprenevery podľa § 20, § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a uložená skúšobná doba s probačným dohľadom na dobu 4 rokov. Citlivo postupoval okresný súd, keď zohľadnil jej účasť na skutku, jej finančnú tieseň a okolnosti, za ktorých bola navedená, aby sa konania dopustila, keď podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu u obžalovanej, keďže dospel k záveru, že predtým uložený trest rozsudkom Okresného súdu Košice II je možné považovať za dostatočný.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom okresného súdu pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému W. J.. Obžalovaný bol v minulosti 3 - krát súdne trestaný, naposledy v roku 2010 a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. V mieste bydliska je hodnotený všeobecne, priťažujúce ani poľahčujúce okolnosti zistené neboli. Na verejnom zasadnutí obhajkyňa obžalovaného predniesla, že obžalovaný W. J. vycestoval na Ukrajinu za účelom starostlivosti o svojich rodičov a kvôli vypuknutiu vojnového konfliktu dňa 24.2.2022 a vyhlásením všeobecnej mobilizácie mu nie je umožnené vycestovať z krajiny. Predložila úradom overené vyhlásenia rodičov obžalovaného, z ktorých je zrejmé, že otec obžalovaného má chronické ochorenia, hypertenziu, tromboflebitídu hlbokých žíl a zápal pľúc. Poslednú operáciu prekonal v novembri 2021 a potrebuje neustálu starostlivosť, ktorú mu nik iný okrem obžalovaného nemôže zabezpečiť. Taktiež matka obžalovaného vyhlásila, že je v dôchodkovom veku, nevlastní žiadne motorové vozidlo, a preto nemôže pomôcť svojmu manželovi, ktorý potrebuje neustálu lekársku pomoc, a túto službu im môže poskytnúť iba ich syn.

Je notoricky známe, že ukrajinskí muži majú zakázané prekročiť hranice a musia brániť svoju krajinu, kým na strane druhej ženy a deti môžu z krajiny kedykoľvek odísť. Zohľadniac aj túto skutočnosť (okrem vyššie uvedených) odvolací súd u obžalovaného W. J. dospel k záveru, že sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., pretože použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, pričom zohľadnil aj uplynutie času od spáchania skutku. Nemohol však uložiť obžalovanému trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom v súčinnosti s probačným a mediačným dohľadom, lebo probácia vzhľadom na situáciu na Ukrajine by sa nedala realizovať, preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s maximálnou hranicou skúšobnej doby v trvaní 5 rokov.

Taktiež aj výrok, ktorým okresný súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaných spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej spoločnosti V. G. Q. Q. Q..J..H.. škodu vo výške 48.195,04 eur a V. V. škodu vo výške 30.000,- eur zodpovedá zákonu.

Vo vzťahu k oslobodzujúcej časti odvolací súd dodáva, že dokazovaním hlavne listinnými dôkazmi (zmluvami) bolo jednoznačne zistené, že so súhlasom spoločnosti V. G. Q. Q. Q..J..H.. obžalovaný W. J. postúpil na spoločnosť Q.-K., Q..J..H.. všetky práva a záväzky súvisiace s predmetom financovania leasingu motorového vozidla X. C.. Podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. sa trestného činu sprenevery dopustí

ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobí tak na cudzom majetku škodu. Motorové vozidlo X. C. nebolo v čase prisvojenia zverené obžalovanému, na druhej strane škoda bola spoločnosti V. G. Q. Q. Q..J..H.. spôsobená nesplácaním leasingových splátok spoločnosťou Q.-K., Q..J..H.. a nie tým, že vozidlo užíval obžalovaný. Poškodeným subjektom mohla byť iba spoločnosť Q.-K., Q..J..H.. A., ktorá po prevzatí záväzku od obžalovaného bola oprávnená vec užívať, ak by si z titulu užívacieho práva tento nárok uplatňovala. Odvolací súd aj v tejto časti poukazuje na logické a dostatočné odôvodnenie rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného W. J. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por., § 221 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorého výkon mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov a podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie okresného prokurátora a obžalovaných M. U. a Q. O.. Inak napadnutý rozsudok zostal nezmenený.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.